

[Stavad]

at den burde kunne vindes, og skatteministeren derefter egenrådigt i modstrid med alle råd fra alle sagkyndige har truffet den modsatte afgørelse og dermed tabt 100.000 kr., som var tilkendt statskassen ved en enstemmig landsretsdom, mener ministeren så fortsat, at det svar, der blev afgivet, er rigtigt?

Justitsministeren (Agnete Laustsen, fg.):

Såvel til hr. Ole Espersen som til hr. Stavad kan jeg med hensyn til, hvilket grundlag skattemyndighederne har truffet deres afgørelse på, sige, at det ikke er mig bekendt – og det kan man næppe heller forvente at det skulle være – om der har været enighed om denne afgørelse og om denne indstilling. Så det skal jeg afstå fra at kommentere.

Hr. Ole Espersen siger, at der forelå en klar dom, og at der derfor var al mulig grund til at tro, at man ville vinde. Jeg kan ikke sige, hvor klar dommen var, og jeg kan i alle tilfælde slet ikke sige – og det tror jeg heller ikke at hr. Ole Espersen kan – hvor stor udsigt der var til at vinde en sag. Jeg har forståelse for, at en af de ting, man i Skatteministeriet har lagt vægt på, netop er, at der absolut ikke var grund til at tro, at man ville vinde en sådan sag.

Hvad angår det sidste af hr. Ole Espersens spørgsmål, nemlig om man ikke normalt ville gå i Finansudvalget, uanset hvor store eller små beløb det drejede sig om til indtægt eller udgift, vil jeg sige, at det ville man naturligvis, idet jeg dog vil henvise til, at de efterbetalinger af bøder, som jeg nævnte i mit første svar til hr. Ole Espersen, og som var sager, der stammer fra midten af 1970'erne, blev tilbagebetalt, uden at sagerne havde været forelagt i Finansudvalget.

Ole Espersen (S):

Om det sidste eksempel skal jeg kun gentage, at der jo var tale om, at gældende ret var blevet ændret af Højesteret, og det er der ikke tale om her. Her er gældende ret fastslået af Østre Landsret og ville formentlig blive det igen af Højesteret. Derfor går ministeren imod gældende ret, når disse beløb eftergives, og det er det, jeg mener er i strid med grundlovens §§ 43 og 46. Men det må vi dyrke nærmere på anden måde, kan jeg forstå.

Dernæst vil jeg gerne stille et par supplerende spørgsmål. For det første, om der efter ministerens erfaring ikke er grund til at tro, at det

offentlige efter at have vundet en sag på baggrund af en dom afsagt i enighed blandt de tre dommere i Østre Landsret nok også ville vinde den sag ved Højesteret. Hvorpå baserer ministeren sin opfattelse, at en sådan enstemmig dom ikke skulle kunne vindes?

Endelig et supplerende spørgsmål, der går på regeringen som helhed og forretningernes fordeling. Har jeg forstået det rigtigt, at en af skatteministerens væsentlige opgaver er at søge de skatter inddrevet, som gældende ret pålægger borgerne at betale?

Stavad (S):

Jeg tror, den fungerende justitsminister misforstod mit spørgsmål. Jeg bad ikke den fungerende justitsminister om at tage stilling til nogen konkret sag. Jeg bad den fungerende justitsminister om at besvare et klart spørgsmål i relation til hr. Ole Espersens spørgsmål, nemlig: Såfremt skattemyndighederne og kammeradvokaten afgiver en indstilling, der siger, at en sag kan vindes, kan en skatteminister så uden videre give afkald på beløb, der er tilkendt staten ved dom?

Justitsministeren (Agnete Laustsen, fg.):

Hr. Ole Espersen spørger – og det er sådan set det samme spørgsmål, hr. Stavad er inde på – hvilken rådgivning der skal til bl.a. fra kammeradvokaten, for at man vil anke en klar dom.

Når der kommer en indstilling fra kammeradvokaten, er det naturligvis noget, man må tillægge meget stor vægt, men det er naturligvis også op til hvert enkelt ministerium at vurdere baggrunden for indstillingen og dermed også tage stilling til, om den pågældende minister på dette grundlag, sammenholdt med domme, som i dette tilfælde – og jeg har tidligere kommenteret det – indeholdt andre præmisser for landsretten end de højesteretsdomme, som har taget stilling til det, skal anke sagen ud fra den formodning, at en sådan sag kan vindes. Dette må det være op til en minister i hvert enkelt tilfælde at vurdere.

Ole Espersen (S):

Det var ikke kun et retorisk spørgsmål, når jeg spurgte, om et medlem af regeringen ikke er enig med mig i, at en af skatteministerens væsentligste opgaver er at sørge for, at de skatter, som påhviler borgerne efter lovgivningen, ind-